

B”H

Likkutei Sichos Source Sheet

Volume 19 | Tetze | Sicha 3

(1) פרשתינו כ"ד, א' - ב'

כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבָעִלָּהּ וְהָיָה אִם־לֹא תִמְצָא־תָן בְּעֵינָיו כִּי־מִצָּא בָּהּ עֲרוּת דְּבָר וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתתָּ וְנָתַן בְּיָדָהּ וְשָׁלְחָהּ מִבֵּיתוֹ:

When a man takes a wife and is intimate with her, and it happens that she does not find favor in his eyes because he discovers in her an unseemly [moral] matter, and he writes for her a bill of divorce and places it into her hand, and sends her away from his house,

וְיָצְאָה מִבֵּיתוֹ וְהִלְכָה וְהִיְתָה לְאִישׁ־אַחֵר:

and she leaves his house and goes and marries another man,

(2) ספרי

כי יקח איש אשה. מלמד שהאשה נקנית בכסף. שהיה בדין - ומה אמה העבריה שאין נקנית בבעילה, נקנית בכסף; אשה שנקנית בבעילה, אינו דין שתהא נקנית בכסף! יבמה תוכיח, שנקנית בבעילה ואינה נקנית בכסף; אף אתה אל תתמה על האשה, שאע"פ שנקנית בבעילה, לא תהא נקנית בכסף! ת"ל כי יקח איש אשה, מלמד שהאשה נקנית בכסף.

(Devarim 24:1) "If a man take a woman": We are hereby taught that a woman is acquired (as a wife) by money. For (without this verse) it would follow otherwise, viz.: If a Hebrew handmaid, who is not acquired by cohabitation is acquired by money, then a woman, who is acquired by cohabitation, how much more so should she be acquired by money! — (No,) this is refuted by the instance of a yevamah (leviratess), who is acquired by cohabitation, but is not acquired by money. Do not wonder, then, if a woman, who, though she is acquired by cohabitation were not to be acquired by money. It must, therefore, be written "If a man take a woman," to teach that a woman is acquired by money.

ובעלה. [מלמד שהאשה נקנית בבעילה.] שהיה בדין - ומה יבמה שאין נקנית בכסף, נקנית בבעילה; אשה שנקנית בכסף, אינו דין שנקנית בבעילה! אמה העבריה תוכיח, שנקנית בכסף ואין נקנית בבעילה; אף אתה אל

תתמה על האשה, שאע"פ שנקנית בכסף, שלא תהא נקנית בבעילה! ת"ל ובעלה, מלמד שהאשה נקנית בבעילה.

"and he cohabit with her." We are hereby taught that a woman is acquired by cohabitation. For (without this verse) it would follow otherwise, viz.: If a yevamah, who is not acquired by money, is acquired by cohabitation, then a woman, who is acquired by money, how much more so should she be acquired by cohabitation! — (No,) this is refuted by the instance of a Hebrew handmaid, who is acquired by money, but is not acquired by cohabitation. Do not wonder, then, if a woman, who, though she is acquired by money, were not to be acquired by cohabitation. It must, therefore, be written "and he cohabit with her," to teach that a woman is acquired by cohabitation.

ומנין אף בשטר? ודין הוא - ומה כסף שאינו מוציא, הרי הוא קונה; שטר שהוא מוציא, אינו דין שיהא קונה! לא, אם אמרת בכסף, שקונה הקדש ומעשר שני; תוכיח בשטר, שאין קונה הקדש ומעשר שני! ת"ל וכתב לה ספר כריתות ונתן בידה ויצאה מביתו [וגו']. מקיש הויתה של זה ליציאתה של זה - מה יציאתה (מזה) בשטר, אף הויתה (מזה) בשטר.

And whence is it derived that she is also acquired by a writ (shtar)? It follows, viz.: If money, which does not release (a woman from marriage), acquires, then shtar (a writ [of divorce]), which does release a woman, how much more so should it acquire! (No,) this may be true of money, which acquires hekdesch (consecrated property) and second tithe, but not with shtar, which does not acquire hekdesch and second tithe. It must, therefore, be written (Ibid.) "then he shall write for her a scroll of divorce, and he shall place it into her hand, and he shall send her from his house. This one's coming in (to marriage) is compared to her going out (viz. Ibid. 2). Just as her going out is with a shtar (i.e., a get), so, her coming in.

3 רמב"ם הלכות אישות פרק ג', הלכה כ"א

אף על פי ששעקר הדבר כה הוא כבר נהגו כל ישראל לקדש בכסף או בשוה כסף. וכן אם רצה לקדש בשטר מקדש. אבל אין מקדשין בביאה לכתחלה ואם קדש בביאה מכין אותו מכת מרדות כדי שלא יהיו ישראל פרוצים בדבר זה אף על פי שקדושין קדושין גמורין:

Although this is the essence of the principle, it has already become universal Jewish custom to consecrate [a marriage bond] through [the transfer of] money or objects that are worth money. If one desires to consecrate [a woman] by [giving her] a legal document, one may, but at the outset one should not consecrate [a woman] through sexual relations.

If a man consecrates [a woman] through sexual relations, he is given stripes for rebelliousness, so that the Jewish people will not extend beyond the limits of modesty in this manner. Nevertheless, the kiddushin are binding.

ב

4 קידושין ג', ב'

אמר רב יהודה אמר רב דאמר קרא ויצאה חנם אין כסף אין כסף לאדון זה אבל יש כסף לאדון אחר ומאן ניהו אב

Rav Yehuda said that Rav said: The reason is that the verse states with regard to a Hebrew maidservant acquiring freedom from her master: "Then shall she go out for nothing, without money" (Exodus 21:11). The extraneous phrase: Without money, indicates that there is no money for this master, i.e., in this case the master she leaves loses the money he paid for her, but there is money for a different master, i.e., another master receives money for her when she leaves his authority. And who is the other master who can transfer her to someone else and receives money for her? This is her father.

5 רש"י

ויצאה חנם - גבי אמה העבריה היוצאת מרשות אדון בסימני נערות ומצי למיכתב ויצאה חנם ולא בעי אין כסף אלא למידרש ביה אין כסף לאדון זה שיוצאה ממנו אבל יש כסף לאדון אחר כשיוצאה ממנו:

6 שאלות ותשובות צפנת פענח דווינסק חלק א' סעיף ט'

אם העילה הוא הקנין ועל ידי זה מתקדשת, או להיפך, העילה היא הקידושין ועל ידי זה היא קונה הדבר.

7 משנה גיטין ע"ח, א'

מתני' היתה עומדת ברשות הרבים וזרקו לה קרוב לה מגורשת קרוב לו אינה מגורשת מן הצד על מן הצד מגורשת ואינה מגורשת וכן לענין קידושין

MISHNA: If the woman was standing in the public domain and her husband took the bill of divorce and threw it to her, if it fell closer to her, she is divorced, and if it fell closer to him, she is not divorced. If it is equally balanced, there is uncertainty as to whether she is divorced or whether she is not divorced. And the same *halakhot* apply with regard to betrothal.

8 בבא בתרא קכ"ט, סוף עמוד ב' ואילך

והלכתא קל תוך כדי דבור דמי לבר מעבודה זרה

And the *halakha* is that the legal status of any statement interrupted or retracted within the time required for speaking a short phrase is like that of continuous speech. This is the *halakha* in all cases, apart from idol worship, as one who accepts an idol as his god is liable to receive court-imposed capital punishment even if he retracts his statement within the time required for speaking a short phrase,

וקידושין:

and betrothal, as if a man betroths a woman and retracts the betrothal within the time required for speaking, his retraction is not effective

9 רשב"ם

וקדושין - שאם קידש אשה בפני עדים וחזר ואמר בתוך כדי דבור להווי מתנה ולא להווי קדושין אין שומעין לו ומקודשת ואינה מקודשת וחומרא דרבנן היא משום לעז ממזרות אם תנשא לאחר בלא גט:

ד

10 רש"י ריש מסכת קידושין

האשה נקנית - לבעלה:

To her husband

11 לקוטי תורה בשלח ריש עמוד ג'

וע"ז ארז"ל האשה נקנית בשלשה דרכים, האשה היא כנס"י. בכסף זהו גמ"ח. ובשטר זהו אותיות התורה. ובביאה זהו ענין עבודה שהוא קרבנות קירוב ויחוד המדרגות כו'. ועכשיו תפלה היא במקום קרבנות ח"י ברכאן דצלותא כנגד ח"י חוליות השדרה שדרך הם נמשך השפע מהמוח כו',

12 חובת הלבבות פתח השער לשער אהבת ה'

ועל כן הקדמנו שער הפרישות לשער הזה כי מן הנמנע ממנו שתתישב אהבת הבורא בלבנו עם התישב אהבת העולם בנו, וכאשר יהיה לב המאמין ריק מאהבת העולם ופנוי מתאותיו מצד הכרה ובינה תתישב אהבת הבורא בלבו ותהיה תקועה בנפשו כפי הכספו לו והכרתו אותו

And therefore, we have preceded the gate of abstinence, because it is impossible to establish love of G-d in our hearts if the love of this world is established there. But when the heart of the believer is empty from the love of this world and free of its lusts, out of recognition and understanding - the love of the Creator will establish in his heart, and it will be set in his soul according to his yearning to Him, and his recognition of Him

ה

13 ראה זוהר חלק ב' נ"ה, ב'

לית פולחנא כפולחנא דרחימותא.

There is no service, like the service of love.

14 עירובין י"ג, ב'

אמר רבי אבא אמר שמואל: שלש שנים נחלקו בית שמאי ובית הלל, הללו אומרים: הלכה כמותנו, והללו אומרים: הלכה כמותנו. יצאה בת קול ואמרה: אלו ואלו דברי אלהים חיים הן, והלכה כבית הלל.

Rabbi Abba said that Shmuel said: For three years Beit Shammai and Beit Hillel disagreed. These said: The *halakha* is in accordance with our opinion, and these said: The *halakha* is in accordance with our opinion. Ultimately, a Divine Voice emerged and proclaimed: Both these

and those are the words of the living God. However, the *halakha* is in accordance with the opinion of Beit Hillel.

(15) רש"י ריש פרשת קדושים

קדשים תהיו: הוּו פרושים מן העריות ומן העבירה, שכל מקום שאתה מוצא גדר ערוה אתה מוצא קדושה, אשה זונה וחללה וגו' אני ה' מקדשכם, (ויקרא כא ז - ח) ולא יחלל זרעו אני ה' מקדשו (ויקרא כא טו) קדושים יהיו אשה זונה וחללה וגו' (ויקרא כא ו - ז):

You shall be holy: Separate yourselves from sexual immorality and from sin, for wherever one finds a barrier against sexual immorality, one finds holiness, [for example:], “[They (the kohanim) shall not take in marriage] a woman who is a prostitute or one who was profaned...I, the Lord, Who sanctifies you [am holy]” (Lev. 21:7-8); and, “he shall not profane his offspring...I am the Lord, Who sanctifies him” (Lev. 21:15); and, “They shall be holy...[They shall not take in marriage] a woman who is a prostitute or one who was profaned” (Lev. 21:6-7).

ז

(16) ספר המצוות להצמח צדק מצות יעוד או פדיון אמה העבריה, פ"ד, א'

ע"י האמה שאינה בבחי' שפלות כ"כ לצאת החוצה להביא צרכי הבית אלא עבודתה בפנים לתקן מה שכבר הובא לבית ע"י בישול ואפיה להפכם למהות אחר רוחני ודק...
ועד"ז גם בכל נפש בפרט יש ב' מיני עבדים הנ"ל...

ובחי' אמה הוא בחי' נשמה ומוחי' והוא בחי' גדלות המוחי' שבתפלה להפך מהות המדות

(17) שמות רבה סוף פט"ו

דָּבַר אַחַר, הַחֲדָשׁ הַזֶּה לָכֶם, מִשָּׁל לְמַלְךְ שֶׁקִּדְּשׁ אִשָּׁה וְכָתַב לָהּ מִתְּנוּת מוֹעֲטוֹת, כִּיִּן שָׁבָא לְלִקְחָהּ, כָּתַב לָהּ מִתְּנוּת רַבּוֹת כְּבַעַל. כֶּה הָעוֹלָם הַזֶּה אֲרוּסִין הִיוּ, שֶׁנֶּאֱמַר (הוֹשֵׁעַ ב, כא): וְאַרְשִׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם, וְלֹא מָסַר לָהֶם אֶלֶּא הַלְבָנָה בְּלֶבֶד, שֶׁנֶּאֱמַר: הַחֲדָשׁ הַזֶּה לָכֶם, אֲבָל לִימֹת הַמְּשִׁיחַ יִהְיוּ נְשׂוּאִין, שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה נד, ה): כִּי בַעֲלִיךָ עֲשִׂיךָ, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה מוֹסֵר לָהֶן אֶת הַכֹּל, שֶׁנֶּאֱמַר (דניאל יב, ג): וְהַמְּשִׁכִּילִים יִזְהָרוּ כְּזֹהַר הַרְקִיעַ וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים כְּפּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד.
